

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ?!

ερχόμαστε για διάλογο ...

Εισήγηση της εκδήλωσης για την
εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και τις
δυνατότητες αντίστασης "απο τα κάτω".

Νοέμβριος 2010

• Το έντυπο αυτό **αποτελεί** την εισήγηση της εκδήλωσης που πραγματοποιεί το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι πολυτεχνείου για την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση **και είναι** στο σύνολο του αποτέλεσμα συνδιαμόρφωσης των ατόμων που απαρτίζουν την συνέλευση , η οποία πραγματοποιείται κάθε Δευτέρα ,13.00 ,στην αίθουσα 11 ,στο κτίριο Χημ .Μηχανικών.

www.stekipolytexneioiu.org

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Το ελληνικό πανεπιστήμιο ανέκαθεν ήταν στον δοκιμαστικό σωλήνα των εκάστοτε κυβερνήσεων που προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να πειραματιστούν με διάφορα νομοσχέδια, που αφορούσαν τη δομή και τη μορφή του. Στα πλαίσια λοιπόν αυτής της κατεύθυνσης η κυβέρνηση με το νέο νομοσχέδιο για την παιδεία προσπαθεί να ισοπεδώσει πλήρως τον ήδη αποσαθρωμένο χαρακτήρα του πανεπιστημίου. Η ασαφής παρουσίαση του νομοσχεδίου έχει ως σκοπό την πρόληψη οποιονδήποτε αντιδράσεων. Αυτό προσπαθεί να το πετύχει με την αποσπασματική παρουσίαση των διατάξεων που έχει ως αποτέλεσμα την τμηματική αντιμετώπισή του από τους φοιτητές, παίζοντας ουσιαστικά με τα χρονικά περιθώρια, καθώς είναι γνωστό ότι τα Χριστούγεννα και οι εξεταστικές είναι νεκρές περίοδοι (το πλάνο παρουσίασης του νόμου είναι για τον Γενάρη). Αυτές οι μεταρρυθμίσεις εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο των αναδιαρθρώσεων που συντελούνται στην ελληνική κοινωνία σε εργασιακό, συνταξιοδοτικό, ασφαλιστικό, βλέπουμε δηλαδή την ευθυγράμμιση του χαρακτήρα της κοινωνικής διάρθρωσης με το μοντέλο της νεοφιλελεύθερης ανάπτυξης. Έτσι με την πρόφαση της αναγκαιότητας και χρησιμοποιώντας τον μπαμπούλα του ΔΝΤ το ελληνικό κράτος, πιστό στο καθήκον του (υπακούοντας στις επιταγές του ελληνικού κεφαλαίου) επιτίθενται στα κοινωνικά κεκτημένα. Η γενικότερη λογική είναι η συμπίεση του εργατικού κόστους ώστε να γίνει πρόσφορο το έδαφος για την περαιτέρω ανάπτυξη εγχώριων και ξένων επενδύσεων. Αποτέλεσμα όλων αυτών θα είναι η διάλυση των μεσαίων τάξεων και γενικότερα η ταξική πόλωση.

Εκμεταλλεζόμενοι λοιπόν το κοινωνικό μούδιασμα απέναντι στις ευρύτερες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, προωθούν αλλαγές και στο εκπαιδευτικό, καθώς από το παιχνίδι των αναδιαρθρώσεων δε θα

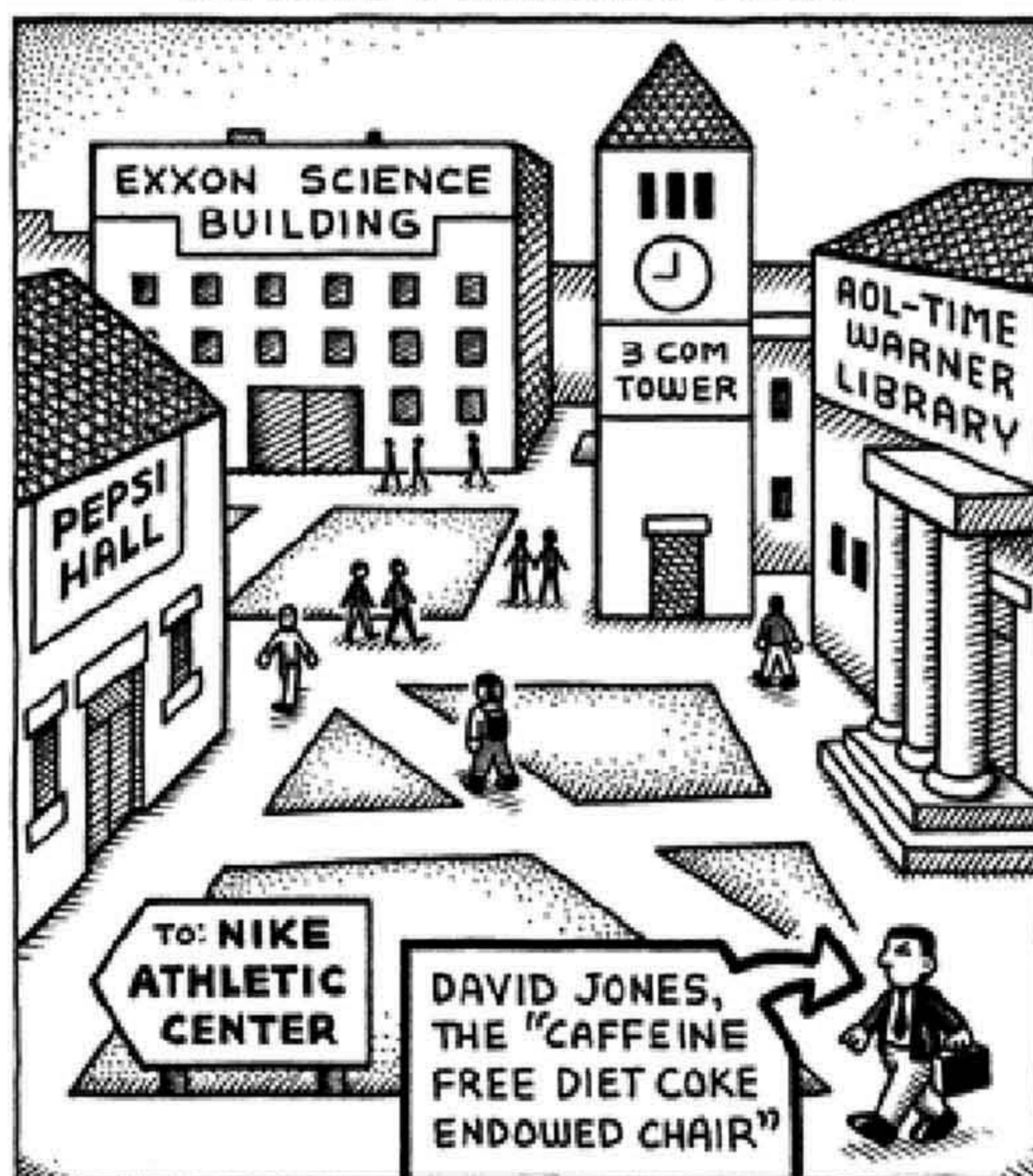

μπορούσε να λείπει η ραχοκοκαλιά του επιστημονικού ανθρώπινου δυναμικού, τα μελλοντικά γρανάζια στην καπιταλιστική μηχανή, οι τωρινοί φοιτητές. Πλέον το πανεπιστήμιο με όρους μεταποίησης θα χρησιμοποιεί ως πρώτη ύλη τον φοιτητή και θα παράγει τελικά το προϊόντα του το οποίο είναι ο πειθαρχημένος, απόλυτα εξειδικευμένος και με δεξιότητες «ανθρώπινος πόρος»

Η σαφής μείωση της χρηματοδότησης, επίσημα τον δρόμο πρωτοβουλίες καθώς και στην . Ήδη στο πανεπιστημίου παρουσία δραστηριοτήτων, μέρη κάτι το οποίο δεν γνωστό, μιας και (δίδακτρα Αυτό αποδεικνύεται

The Modern University

"CAPIMUS PECUNIAM TUAM"

(managerial term). κρατικής ανοίγει και σε ιδιωτικές χρηματοδότησης επιβολή διδασκτρων τωρινό μοντέλο υπάρχει ενεργή επιχειρηματικών είναι δηλαδή εν ιδιωτικοποιημένο είναι ιδιαίτερα δεν είναι εμφανές προπτυχιακών). από τα διάφορα

projects, από τις εργολαβίες σε σίτιση, καθαριότητα, από την επιβολή ενοικίου στις εστίες στα δίδακτρα για μεταπτυχιακά κλπ. Στο πλαίσιο αυτής της «επιχειρηματοποίησης» των ιδρυμάτων, ο τρόπος διοίκησης όλο και περισσότερο θα συνάδει με αυτό των επιχειρήσεων στις οποίες ηγείται ένα συμβούλιο από managers και ουσιαστικά αποκλείεται οποιαδήποτε άσκηση πίεσης και παρέμβασης της πανεπιστημιακής κοινότητας στα τεκταινόμενα του πανεπιστημίου που αφορούν με τρόπο άμεσο την καθημερινότητα όλων μας. Πιο συγκεκριμένα, εντατικοποιούνται οι ρυθμοί σπουδών με την εισαγωγή προαπαιτούμενων μαθημάτων και τη θέσπιση υποχρεωτικής παρακολούθησης. Αυτό αδιαμφισβήτητα θα επιφέρει και αλλαγή στην κουλτούρα του φοιτητή καθώς με την όξυνση του ανταγωνισμού, προωθείται περισσότερο ο ατομικισμός και διαλύεται κάθε συλλογική συνείδηση. Επιπλέον, διαμορφώνεται ένα μοντέλο φοιτητή το οποίο και γεωγραφικά πλέον εγκλωβίζεται στην πανεπιστημιακή γυάλα.

Δίνοντας το 100% της ύπαρξής του ή και παραπάνω, με την βοήθεια ουσιών ειδικά στο εξωτερικό (smart drugs), φοιτητής θυσιάζει τον κοινωνικοπολιτικό του εαυτό, τις διαπροσωπικές του σχέσεις και οτιδήποτε άλλο θα μπορούσε να συμβάλει στην διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου ανθρώπου μετατρέποντας τον εαυτό του σε ένα καλοκουρδισμένο γρανάζι. Ο φοιτητής σε αυτόν τον

τον παραλογισμό συμμετέχει οικειοθελώς προσπαθώντας να κυνηγήσει το όνειρο της επαγγελματικής αποκατάστασης και κοινωνικής ανέλιξης στηριζόμενος στον μύθο που θέλει τους πτυχιούχους των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων να γίνονται αφεντικά. Μύθος που καταρρίπτεται πολύ εύκολα, αρκεί να παρακολουθήσει κάποιος στοιχεία σχετικά με τα ποσοστά ανεργίας των πτυχιούχων μηχανικών αλλά και το επίπεδο των ασφαλιστικών αποδοχών τους. Όσον αφορά το όνειρο της επαγγελματικής αποκατάστασης, τα ποσοστά ανεργίας των πτυχιούχων δεν εξαρτώνται από το επίπεδο των σπουδών τους αλλά από τις ανάγκες της αγοράς

● Ανασκόπηση στα φοιτητικά 2006-2007 ●

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται προσπάθεια αναδιάρθρωσης της εκπαίδευσης, με πρόσφατο παράδειγμα αυτό της περιόδου 2006-2007 της τότε υπουργού Γιαννάκου και την αλλαγή στο άρθρο 16 για τον χαρακτήρα των δημόσιων πανεπιστημίων που οδήγησαν σε μεγάλες φοιτητικές κινητοποιήσεις. Παρόλο του ότι ο χαρακτήρας των αναδιαρθρώσεων κινούνταν προς την ίδια κατεύθυνση, αντιμετώπιστηκε από μεγάλη μερίδα της φοιτητικής κοινότητας με συντεχνιακές λογικές ενώ τώρα διαφαίνεται ότι οι αλλαγές βάλλουν

4

τον κύριο κορμό της εκπαίδευσης ως «κοινωνικό αγαθό» αποκτώντας πολιτικές διαστάσεις. Ίσως αυτές οι συντεχνιακές λογικές να είναι και υπεύθυνες για τη απουσία πολιτικού σκεπτικού από μερίδα κόσμου που συμμετείχε στις κινητοποιήσεις, κάτι που έχει αμφίδρομη σχέση με την έλλειψη της δυναμικής συνέχισης των κινητοποιήσεων οι οποίες αναστέλλονταν με την παραμικρή πρόφαση, αφού στο μυαλό των φοιτητών δεν υπήρχε η λογική της θυσίας κάποιων πραγμάτων μπροστά στον διαρκή αγώνα. Έτσι το κίνημα έγινε εποχιακό και με την μορφή «γύρων κινητοποιήσεων» αλλοιώθηκε ο ριζοσπαστικός του χαρακτήρας κάτι που το οδήγησε να εγκλωβιστεί στα στενά φοιτητικά όρια εμποδίζοντας την σύνδεση του με ευρύτερες κοινωνικές διεκδικήσεις, παρά την παρουσία μη-φοιτητών στις κινητοποιήσεις. Όλα αυτά τα επιμέρους χαρακτηριστικά έκαναν αυτό τον αγώνα ευάλωτο στο να εκφυλιστεί σε παραταξιακό εργαλείο και οδήγησαν στην εκμετάλλευση του για την απόκτηση πολιτικής υπεραξίας, όπως π.χ. στις φοιτητικές εκλογές που ακολούθησαν. Πρόσφατο παράδειγμα είναι η αναφορά της συμμετοχής σε φοιτητικές κινητοποιήσεις, υποψηφίων στις δημοτικές εκλογές ως «επαναστατικό παράσημο». Βέβαια υπάρχουν και θετικά στοιχεία τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ανάλογες μελλοντικές καταστάσεις και να οδηγήσουν σε γόνιμες δράσεις. Τέτοια χαρακτηριστικά είναι η απουσία συνδιαλλαγής με κάθε θεσμικό φορέα, κάτι το οποίο ορίζει το μοναδικό πεδίο οποιασδήποτε πραγματικής διεκδίκησης. Επίσης η από μερίδα φοιτητών συνεχής διεκδίκηση των κεκτημένων εκείνης της περιόδου, που δείχνει ότι κάθε μη θεσμική κινηματική νίκη δοκιμάζεται στο χρόνο και απαιτεί συνεχή επικύρωση. Τέλος οι κινητοποιήσεις στο σύνολό τους συνέβαλλαν στην διαμόρφωση ευρύτερων κοινωνικών σχηματισμών και ενίσχυσης κινηματικών διεργασιών.

Η σημερινή συγκυρία δεν επιτρέπει την αποσπασματική αντιμετώπιση των αναδιαρθρώσεων σε κάθε τομέα της ζωής μας. Κάθε κομμάτι της κοινωνίας οφείλει να πάρει θέση απέναντι σε αυτές και προτάσσοντας την αξιοπρέπεια του να βρει τη θέση του ανάμεσα στα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κομμάτια. Αυτό σημαίνει ότι για να υπάρχουν προοπτικές διεκδίκησης για το φοιτητικό αγώνα αναγκαία προϋπόθεση είναι η σύνδεση με ευρύτερες κοινωνικές αντιδράσεις. Επιπλέον, το φοιτητικό κίνημα οφείλει να ξεπεράσει τον εαυτό του και να διευρύνει αποτελεσματικά τα πλαίσια των ιστορικά κατοχυρωμένων «φοιτητικών πρακτικών». Η εμπειρία του παρελθόντος υποδεικνύει την ανάγκη κριτικής και επαναπροσδιορισμού του χαρακτήρα του κινήματος και των μέσων πάλης, τα χαρακτηριστικά των οποίων θα προκύψουν από την πολιτική ζύμωση στο εσωτερικό των κινηματικών διαδικασιών.

Για εμάς όλα τα κομμάτια που κινούνται και δρουν μέσα στο πανεπιστήμιο (εργαζόμενοι, καθηγητές και φοιτητές) βρίσκονται μπροστά σε ένα δίλλημα που επιτάσσει μια άμεση επιλογή σκοπιάς. Το σημαντικό στη σημερινή συνάντηση είναι η δημιουργία πεδίων ζύμωσης και άμεσων δημιουργικών δράσεων.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΑΝΟΙΓΕΙ ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ...

Έχουμε να κερδίσουμε
έναν ολόκληρο κόσμο

Έχουμε να χάσουμε μόνο
τους φόβους μας ...

**ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ**

ΑΙΘΟΥΣΑ 11, ΚΤ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ